

Artikel 1

Overenskomstens anvendelsesområde

1. Denne overenskomst skal, medmindre andet er bestemt i overenskomsten, finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Denne overenskomst skal ikke på nogen måde begrænse nogen fordel, der for tiden eller senere indrømmes:

- a) i henhold til enhver af de kontraherende staters lovgivning; eller
- b) ved enhver anden aftale mellem de kontraherende stater.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2, litra b) skal følgende gælde:

- a) udelukkende bestemmelserne i artikel 25 (Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler) i denne overenskomst skal finde anvendelse på enhver uoverensstemmelse om, hvorvidt en foranstaltning ligger inden for rammerne af denne overenskomst, og udelukkende procedurerne i henhold til denne overenskomst skal finde anvendelse på denne uoverensstemmelse; og
- b) medmindre de kompetente myndigheder beslutter, at en skattemæssig foranstaltning ikke ligger inden for rammerne af denne overenskomst, skal det udelukkende være bestemmelserne om ikke-diskriminering i denne overenskomst, der finder anvendelse på denne foranstaltning, bortset fra sådan nationalbehandling eller forpligtelser til at anvende mestbegunstigelsesprincippet, der måtte gælde for varehandel i henhold til Den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT-aftalen). Ingen nationalbehandling eller forpligtelse til at anvende mestbegunstigelsesprincippet under nogen anden aftale skal finde anvendelse for så vidt angår denne foranstaltning.
- c) Ved anvendelsen af dette stykke betyder udtrykket »foranstaltning« en lov, forskrift, regel, procedure, afgørelse, administrativ handling eller lignende bestemmelse eller handling.

4. Uanset bestemmelserne i denne overenskomst bortset fra stykke 5 i denne artikel, kan en kontraherende stat beskatte personer, der er hjemmehørende i denne (som fastsat i artikel 4 (Skattemæssigt hjemsted)) og kan på grundlag af statsborgerskab beskatte sine statsborgere, som om denne overenskomst ikke havde fået

virkning. Udtrykket »statsborger« skal her omfatte en tidligere statsborger eller en person, der har været hjemmehørende i en længere periode (long-term resident), og hvis opgivelse af sådan status som et hovedformål havde skatteunddragelse (som defineret i lovgivningen i den kontraherende stat, i hvilken personen var statsborger eller var hjemmehørende i en længere periode), men kun for en periode på 10 år efter en sådan opgivelse.

5. Bestemmelserne i stykke 4 skal ikke berøre:

- a) de fordele, der er indrømmet af en kontraherende stat i henhold til artikel 9, stykke 2, (Indbyrdes forbundne foretagender), artikel 13, stykke 7 og 8 (Kapitalgevinster), artikel 18, stykke 1, litra c), stykke 2 og 5 (Pensioner, social sikring, livrenter, underholdsbidrag og bidrag til børn), artikel 23 (Lempelse for dobbeltbeskatning), artikel 24 (Ikke-diskriminering) og artikel 25 (Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler); og
- b) de fordele, der er indrømmet af en kontraherende stat i henhold til artikel 19 (Offentligt hverv), artikel 20 (Studerende og praktikanter), og artikel 28 (Medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer) til fysiske personer, som hverken er statsborgere eller har fået tilladelse til fast bopæl i denne stat.

Artikel 2

De af overenskomsten omfattede skatter

1. De gældende skatter, som denne overenskomst skal finde anvendelse på, er:

- a) i De Forenede Stater:
 - (i) de føderale indkomstskatter, som pålignes i henhold til De Forenede Staters indkomstskattelov (Internal Revenue Code) (men ikke »social security taxes«); og
 - (ii) de føderale skatter (excise taxes), som pålignes private fonde (private foundations);
- b) i Danmark:
 - (i) indkomstskatten til staten;
 - (ii) den kommunale indkomstskat;
 - (iii) den amtskommunale indkomstskat; og
 - (iv) skatter i henhold til kulbrinteskatteloven.

2. Overenskomsten skal også finde anvendelse på alle skatter af samme eller af væsentligt sam-